

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DCXLIX. ad annum DCLXXVI.

Parisiis, 1644

Eivsdem Sancti Anastasii Monachi discipuli sancti abbatis Maximi ad
commune monachorum apud Caralim constitutorum collegium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15300

confessionem, supra quam omnium ecclesiarum facta est unitas, & ab eo quod bene gestum est nequaquam alienabor. Et aiunt: Licet non habeamus super hoc iussionem, dicimus, vt efficiaris penitus inexcusabilis. Duas fatemur operationes ob diuersitatem, & vnam propter vnitionem. Duas propter unitatem asseritis factas: an præter has dixi aliam? Non, inquiunt: sed duas vnam propter vnitionem. Caruimus, dixi, rebus, nobismetipsis sine subsistentia fidem, & sine existentia Deum fingentes. Si enim in vnam confundimus duas propter vnitionem, & rursus in duas separamus vnam propter differentiam, non erit vnalitas, neque dualitas, operationibus inuicem separatis semper, & patrantibus inoperatiuum & penitus insubstantiuium eum cui inerant. Quod enim ex natura nullum habet qui auferri possit, vel aliqua ratione vicissitudinis commutari & intercidere motum, omni caret substantia secundum patres, non habens operationem substantialiter sed characterizantem. Hoc itaque dicere nequeo. neque enim sic edoctus sum a sanctis patribus confiteri. quod libuerit vobis, potestatiui cum sitis, facite. Ergo audi, dixerunt. Visum est dominatori & patriarchæ per præceptum papæ Romani, vt anathematizeris nisi obedias, & destinatum ab eis perferas mortem. Quod a Deo ante omne diffinitum est sæculum, finem accipiat, ferens sibi gloriam ante omne sæculum scitam, illis cum hæc audirem, respondebam. Et vt cognoscas, & additamentum orationis & deprecationis facias Deo; manifesta tibi quæ denuntiata sunt mihi exhibui: rogans quatinus hæc domno Thio, & sanctis patribus, qui illic simul cum eo sunt, nota constituas eiusdem rei gratia.

*EIVSDEM SANCTI ANASTASII MONACHI
discipuli sancti abbatis Maximi ad commune monachorum
apud Caralim constitutorum collegium.*

MVLTA scribere nos etiam præter votum tempus prohibuit. Omnia vero in vno nota facimus verbo sanctissimis vobis. Hi qui alterius sunt partis diffinitione immobili vt est, & propriæ maxime professionis constitui paternam non malunt doctrinam, sed alterius impelluntur opinionibus, quas & dinumerare operosum de cetero

duco. Modo ergo ab inexistētia ad inconuenientiā translati sunt: id est ex eo quod neque vnam, neque duas dicūt, ad prædicandum duas & vnam, id est tres in vno eodemque Christo voluntates & operationes traducti. quod neque patrius, neque synodicus, neque physicus sermo decreuit: sed neque priscorum & deinceps hæreticorum furor eatenus adinuenit, sciens inanem tamquam vitio proprio corruptam eandem opinionem. Si enim diuersæ ex diuersis compositū substantiis characterizant naturaliter proprietates, vtpote nullatenus adempta naturarum diuersitate propter vnitionem, sed salua potius proprietate vtriusque naturæ, & in vnam personam & vnam subsistentiam concurrente, quemadmodum sancta Calchedonenfis Synodus ait. & is Deus ex Deo Patre, & homo ex homine semper Virgine matre, idem ipse existens cognoscitur iuxta naturam natus, quamquam incorporaliter & sine causa; corporaliter autem ex hac propter causam, salutem videlicet nostram: quomodo possibile est vnam eandemque personam, id est vnum eundemque Christum Dominum nostrum & Deum, super duas etiam alia secundum ipsos proprietate naturaliter figurari, ad certitudinem eorum, ex quibus, & in quibus, & quæ est? Si enim eadem creduntur etiam per aliam, id est per tertiam, quæ & per dualitatem, voluntates & operationes eius, quæ secundum naturam sunt: necesse est vt identitate exhibitionis indissimilitas cognoscatur existentia, & sit idem duabus vna, id est alterutris tres, siue naturales, siue substantiales. Verum, naturales quidem non, sed secundum illos substantialis, aggregentque ob hoc aduersus eum iam aut tres substantias, aut totidem subsistentias, & secundum ipsum æqui numeri proprietates, increatam videlicet & creatam, & neutram, id est inexistentem. Inexistens enim est, quod neutrius per naturam participatur, ita vt etiam identitate, quæ ad eam, id est tertiam est, secundum illos inexistentes sint & duæ naturæ, & naturales ipsius voluntates & operationes. At vero si non eadem, sed alia, exceptis his ex quibus est credendus, in eo per tertiam aiunt, eundem secundum eandem, rursus proferunt ininexistentiam, velut is qui medius inter neutram harum existat, increatam scilicet natura sua, & crea-

tam substantiam atque virtutem. aut enim subsistentia-
 lem volunt hanc esse, aut compositam, aut deiuirilem,
 aut vnitoriam propter adunationem. Nam non solum,
 vt dictum est, hanc non existentem introducunt, quod
 secundum nihil eorum ex quibus est natura hunc chara-
 cterizet: verum etiam a naturali cognatione, quam habet
 cum Deo & Patre, reddunt externum. Minus enim di-
 cendum, quia perhibent eum etiam a congenita proprie-
 tate, quam habet ad intemeratam matrem & virginem,
 alienum: quasi secundum neutrum horum habeat com-
 positam, aut subsistentialem, aut deiuirilem, aut vnito-
 riam propriam voluntatem & operationem. Verum Patris
 quidem incompositam sine principio habet, & substan-
 tialem atque diuinam; matris vero creatam natura & hu-
 manam. Deinde etiam diuisas naturas, ex quibus ipse est,
 inferunt, quasi per operationem, & non per subsistentiam
 sibi vnitas innotescat, si propter vnitatem vnã operatio-
 nem dogmatizent. quod hi qui in diuisione corrupti sunt
 dicunt, affectuosam hanc esse operationem fabulose fin-
 gentes. Sic autem & confusio locum tribuentes, & dei-
 uirilem secundum Seuerum male interpretantur, vnã
 hanc, sed non duas secundum vnitionem diuinã natura
 & virilem significare contendentes, & hac deiuari quam-
 dam naturam, sed non virum factum Deum sibimet sub-
 inducunt. præsertim cum hoc præuidens etiam vere dei-
 phantor Dionysius, non vnã vocauerit hanc, sed noua
 quadam deiuirili nobis eum dixerit operatione conuersa-
 tum. Ostendens non alteram ab altera disiunctam, sed am-
 bas per alterutras, & alterutris connaturaliter adunatas, in
 eorum ex quibus, & in quibus, & quæ erat, certitudinem
 proferendas. Et vt paterne dicamus, cum alterius commu-
 nione horum vtrumque. Ita vt mirabiles quidẽ passiones,
 compassibilia vero procul dubio miracula cognoscantur,
 per omnimodam coaptationem eorum, quæ ab eo natura-
 liter gesta sunt. Dupla enim omnia, & vera omnia, & vnita
 omnia prædicant in eo qui duplici est natura, ea quæ secun-
 dum naturam sunt Dei præcones & patres nostri. Quibus,
 vt dictum est, suum corrigere nolentes sermonem, adhuc
 & senioris Romæ propriæ consentire sectæ coegerunt a-
 pocrifarios, vnã super duas, id est tres secum prædican-

di in eodem Domino nostro Iesu Christo voluntates & operationes, similem scientiæ ligno gustum commiscen-
tes, quemadmodum & isti fidem ex bono & malo profe-
runt affectantibus. Vnde & talibus circumuenientes literis,
ei qui miserat mittunt. Quia ergo in magno propter hæc
periculo sunt res pene totius catholicæ & apostolicæ Dei
ecclesiæ constitutæ, pro ea deprecamur, & obsecramus
sanctissimos viros, ne hanc despiciatis periclitantem, sed
adiuuetis tempestatibus laborantem, scientes in tempore
tribulationis dilectionem, quæ in Spiritu sancto est, nasci.
& si possibile est vos transire citius, quasi alia pro causâ, ad
senioris Romæ pios & firmos vt petram viros; qui videli-
cet vobiscum tutores nostri sunt semper & propugnato-
res feruentissimi veritatis, obsecrare hos supplicatoriis
vocibus & lacrymis pro omnibus Christianis, quatinus
mercedem a Domino sortiantur. omnibus similiter & si-
bimet absque nouitate recens inuenta seruantes orthodo-
xam fidem, & nihil super ea minus plusve suscipientes vel
approbantes, præter quæ diffinita sunt a sanctis patribus
ac Synodis, vt boni studii sui æmulatione hoc maximum
cum Dei auxilio directe prosequentes opus, cum illis siue
nunc, siue in die iudicii, Dominum habeant debitorem,
quem nimirum habuerunt in talibus creditorem, non
aliud quid præter se sed ipsum totum, totis vobis atque
illis in æternas delicias & refectioem donantem. quem
& nos habere aduersus Arianos qui continuantur hic sup-
plicate Deo, beati & nostræ ad Deum deductionis præuii,
cum simus egeni, pauperes, & indigni serui vestri.

V I T A,
EPISTOLÆ ET DECRETA
VITALIANI PAPÆ.

^a VITALIANVS, natione ^b Signiensis, prouinciæ Campa- ANNO
niæ, de patre Anastasio, ^c sedit annos 14. menses ^d sex. CHRISTI
^e Hic direxit responsales suos cum synodica iuxta consue- 655.
tudinem in regiam urbem apud piissimos principes, si- ^f quinque
gnificans de ordinatione sua. Et dum suscepti essent re- minus
nouantes priuilegia ecclesiæ reuersi sunt, quorum ^g diebus 4.
cle- ^h principum